

Publicerad 2007-01-04 16:24 av SonYa

Till min lillasyster \"Sofia\", förklarar jag min kärlek i denna text. Vi har grälat en hel del och varje gång vi blivit osams saknas en stor del av mitt hjärta.

Den osäkra själen

Ens hjärta kan vara full av,
Oro, rädsla och svek.

Människan är full av behov,
När hon känner sig ensam.

Otrogen mot sin Herre,
Och sina medmänniskor,
Fruktar hon all ondska.

Långsamt förs hon in i ett,
Mörkt dilemma.

Bortglömd som de mörka löv,
Tvingas hon bära ett yttre leende.

Hennes hemlighet går ej att kvarhålla,
Blicken i hennes ögon,
Avslöjar olycka och sorg.

Omedvetet skadar hon sig själv,
Och efterlämnar en långvarig plåga.

Ändå är hon mig dyr,
Lik en solitär.

Räck mig din hand,
Låt mig bevisa att jag dig kan skydda.

Le tillbaka mot all ondska,
Tillåt de mörka löv ljusna,
Konfrontera ditt inre jag,

Låt dig inte luras av det yttre,
Med ett hjärta av mod,
Kommer du finna en...
Utväg.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SonYa med Poeter.se id #1176 innehar upphovsrätten